

РЕШЕНИЕ

№ 1016

гр. София, 24.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Катерина Рачева

Членове: Здравка И.
Михаил Малчев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Михаил Малчев Въззивно гражданско дело № 20241000502687 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 260014 от 08.12.2023 г., постановено по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд - София, са осъдени „МБАЛ Самоков“ ЕООД, с ЕИК:000770086 и Д. Н. К., с ЕГН:*****, да заплатят солидарно на Д. С. Д., с ЕГН:*****, сумата от 30 000 лева на основание чл. 45 и чл. 49 вр. с чл. 52 ЗЗД, представляващи обезщетение за неимуществени вреди — отстраняване на матката, болки, дискомфорт и емоционални страдания, причинени поради лекарска небрежност при извършване на „Цезарово сечение“ на 21.01.2013г., ведно със законната лихва върху сумата на основание чл. 86 ЗЗД, считано от 21.01.2013 г. до 21.01.2016 г., като е отхвърлил исквете за разликата до предявения размер като неоснователни.

Посоченото решение се обжалва от ищцата в първоинстанционното производство - Д. С. Д., действаща чрез процесуалния си представител, в неизгодната за нея отхвърлителна част за сумата над присъдените 30 000 лв. за обезщетение до претендираната сума от 70 000 лв. Във въззивната жалба от 29.01.2024 г. се излагат подробни съображения, че решението в обжалваната част е неправилно, незаконосъобразно, необосновано, постановено в несъответствие със събраните доказателства и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че в разглеждания случай не е налице причин. връзка между увреждания на уретера и чревната проходимост, и неадекватното лечение в

ответната болница и от ответния лекар. Поддържа се, че съдът е игнорирал безспорно доказаните по делото факти, от които не се установява своевременно диагностициране и изследване на причината за инфекцията по време на лечението при ответниците, респ. за наличието на микроб. Заявява се, че процесуално незаконосъобразно съдът пренебрегва медицинската документация на СБАЛАГ „Майчин дом“ ЕАД, установяваща останали плацентарни части по матката като причина за нейното възпаление, некроза и тотално отстраняване. Заявява се също, че опериращият хирург не е положил дължимата грижа, за да сведе до минимум опасността от неизбежни инфекции, не е положил дължимата грижа и мерки за преустановяването на последвалите възпалителни процеси, довели до животозастрашаващо влошаване на състоянието на пациента. Твърди се също така, че размерът на присъденото обезщетение за неимуществени вреди е определен в решението в противоречие с чл. 52 ЗЗД. Оспорват се съображенията на първоинстанционния съд за отхвърляне на претенцията за законна лихва върху главницата за част от процесния период. Моли се решението да бъде отменено в отхвърлителната част до сумата от 70 000 лв., а предявеният иск да бъде уважен до кази сума, като се присъди закона лихва върху размера на обезщетението, считано от 15.01.2015 г. до окончателното му изплащане. Претендира се присъждане на сторените пред двете съдебни инстанции разноски.

В установения от закона срок, въззиваемият и ответник в първоинстанционното производство - „МБАЛ Самоков“ ЕООД, действащ чрез процесуалния си представител, е депозирал отговор на въззивната жалба от 29.01.2024 г. В него се излагат подробни съображения за нейната неоснователност, като се моли първоинстанционното решение, да бъде потвърдено в обжалваната от Д. С. Д. отхвърлителна част. Претендира се присъждане на сторените във въззивното производство разноски.

В установения от закона срок, другият ответник в първоинстанционното производство - Д. Н. К., действащ чрез процесуалния си представител, е депозирал отговор на въззивната жалба на Д. С. Д.. В него се излагат подробни съображения за нейната неоснователност, като се моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено в обжалваната отхвърлителна част. Претендира се присъждане на сторените във въззивното производство разноски.

Решение № 260014 от 08.12.2023 г. на Окръжен съд – София е обжалвано в неизгодната уважителна част и от Д. Н. К., действащ чрез процесуалния си представител, с въззивна жалба от 24.01.2024 г. В нея се излагат подробни съображения, че решението в обжалваната уважителна част е неправилно, незаконосъобразно, необосновано, постановено в несъответствие със събраните доказателства и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че единственият довод на първата инстанция, за да ангажира деликтната му отговорност, че „попадането на бактерии в оперираната матка може да бъде в резултат на недостаъчна

дезинфекция при оперативната интервенция“, противоречи на събрания по делото доказателствен материал. Поддържа се, че при пълно разкритие и започнала родова дейност е напълно възможно попадане в матката на бактерии с обичайно местоположение в долните отдели на чревния тракт. Заявява се, че в случая липсва противоправност на действията на д-р Д. К., а освен това не е налице и причинно-следствена връзка между поведението на д-р К. и претендираните от ищцата вреди. Посочва се, че необосновано се оспорва от страна на ищцата приетата от първата инстанция комплексна съдебно-медицинска експертиза. Моли се решението да бъде отменено в уважителната част. Претендира се присъждане на сторените във въззивното производство разноски.

В установения от закона срок, ищцата в първоинстанционното производство - Д. С. Д., действаща чрез процесуалния си представител, е депозирала отговор на въззивната жалба на Д. Н. К.. В него се излагат подробни съображения за нейната неоснователност, като се моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено в обжалваната уважителна част. Претендира се присъждане на сторените във въззивното производство разноски.

Предмет на въззивното производство е и решение № 260004 от 16.02.2024 г., постановено по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд – София, което се обжалва от Д. С. Д., действаща чрез процесуалния си представител, с въззивна жалба от 04.04.2024 г. С това решение съдът е: оставил без уважение молбата на Д. С. Д., подадена чрез адв. И. И. - С., за допускане на основание чл. 247 ГПК, на поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 260014 от 08.12. 2023 г., с изписване на трите имена и ЕГН на адвоката, в чиято полза е присъдено адвокатско възнаграждение; оставил без уважение молбата на Д. С. Д. на основание чл. 248 ГПК за изменение на решение № 260014 от 08. 12. 2023 г. в частта, с която на ответниците „МБАЛ Самоков“ ЕООД и Д. Н. К. са присъдени разноски за настоящото производство, съответно в размер на 3 337,50 лева и 4 263,50 лева; допълнил на основание чл. 248 ГПК решение № 260014 от 08. 12. 2023 г. в частта, с която на пълномощника на ищцата - адв. И. И. - С. е присъдено адвокатско възнаграждение, като са осъдени „МБАЛ - Самоков“ ЕООД и Д. Н. К. да заплатят на адв. И. И. - С. от САК, с личен номер при ВАС 1700555210, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв., допълнително адвокатско възнаграждение в размер на 2 600 лева. Във въззивната жалба 04.04.2024 г. се излагат подробни съображения за незаконосъобразно на решение № 260004 от 16.02.2024 г. във всички негови части. Моли се да бъде отменено това решение, като молбата на адв. И. И. - С. от 29.01.2024 г. бъде уважена изцяло.

В установения от закона срок, ответниците в първоинстанционното производство - „МБАЛ Самоков“ ЕООД и Д. Н. К., действащи чрез процесуалните си представители, са депозирали отговори на въззивната жалба от 04.04.2024 г., с които я оспорват като неоснователна.

Въззивните жалби на Д. С. Д. и на Д. Н. К. са подадени в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от активно легитимирани страни в процеса против решение, подлежащо на въззивно обжалване, поради което са допустими и следва да бъде разгледани по същество.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част.

Първоинстанционните решения (решение № 260014 от 08.12.2023 г. и решение № 260004 от 16.02.2024 г.) са валидни и допустими.

СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след преценка на изложените от страните твърдения, доводи и възражения и на доказателствата по делото, съобразно разпоредбата на чл. 235 ГПК, приема следното:

Софийски окръжен съд е бил сезиран с искова молба вх.№ 289/15.01.2018 г. от Д. С. Д., с която са предявени пасивно субективно и обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД против „МБАЛ Самоков“ ЕООД и солидарно на основание чл. 45 вр. чл. 52 ЗЗД против Д. Н. К., за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 120 000 лв., настъпила в резултат на лечение, извършено по възлагане на ответника, осъществено при неспазване на медицинските стандарти и правила за добра медицинска практика, ведно със законната лихва на основание чл. 86 ЗЗД, считано от 21.01.2013 г. до окончателното заплащане на сумата

Въззивният съд констатира, че с влязло в сила определение №1768 от 11.07.2024 г. по ч. в. гр. д. №1759/2024 г. по описа на САС е потвърдено разпореждане № 260026/22.03.2024 г., постановено по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд - София, с което е върната въззивна жалба вх.№ 2601115/25.01.2024 г. на „МБАЛ Самоков“ ЕООД против процесното в настоящото производство решение № 260014/08.12.2023 г. на основание чл. 262, ал. 2, т. 2 ГПК. Освен това в установения срок съгласно чл. 265, ал. 1 ГПК „МБАЛ Самоков“ ЕООД, като обикновен другар на другия ответник и въззивник в настоящото производство - Д. Н. К., не се е възползвало от правото си да се присъедини към неговата въззивна жалба. Изложеното налага извод, че процесното решение № 260014 от 08.12.2023 г. е влязло в законна сила в осъдителната си част по отношение на „МБАЛ Самоков“ ЕООД. Съответно предмет на настоящото въззивно производство са частите от това решение, с които е осъден обикновения другар Д. Н. К. да заплати на Д. С. Д. сумата от 30 000 лева на основание чл. 45 вр. с чл. 52 ЗЗД, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.01.2013 г. до 21.01.2016 г., съответното отхвърлителната му част, с която са отхвърлени субективно съединените иски срещу „МБАЛ Самоков“ ЕООД и Д. Н. К. за солидарно заплащане на ищцата на деликтно обезщетение за неимуществени вреди над сумата от 30 000 лева до сумата от 70 000 лева, ведно със съответната законна лихва.

Въззивният съд е обвързан само от наведените във въззивната жалба

доводи за неправилност на първоинстанционното решение – арг. чл. 269, изр. 2 ГПК, поради което следва да се произнесе само в пределите на релевираните доводи във въззивната жалба, а служебно, само когато неправилно е приложена императивна материалноправна разпоредба.

От събраните в първоинстанционното и въззивното производство доказателства се установява следното от фактическа страна:

Безспорно е между страните, а и от приетата като доказателство медицинска документация се установява, че ищцата Д. С. Д., с вероятен термин за раждане на *** г., е постъпила три дни след термина на 21.01.2013 г. в 6.20 ч. в „МБАЛ Самоков“ ЕООД със спонтанно отворил се околоплоден мехур и наличие на родова дейност, без особенности в здравния ѝ статус. Преценено е, поради начална асфиксия на плода интрапартум и пелвифетална диспропорция при Д. С. Д. в 10.55 ч. на 21.01.2013г., че се налага родоразрешение чрез цезарово сечение - размери на родови пътища и костен таз дистанция Спинарум - 25см, дистанция кристарум - 27см, дистанция Трохантерика - 32см и конюгата вера - 20 см., едър плод 4450 гр. и дължина 54см. Безспорно е между страните, а и се установява от приетите в първоинстанционното и въззивното производства медицински експертизи, че в конкретния случай не е било възможно нормално раждане, без Цезарово сечение. Операцията е извършена от хирурга д-р Д. Н. К., видно от оперативен протокол за Секция ИЗ 13/513 от 21.01.2013 г., с начало на операцията 10:50 ч. и край 11:30 ч., приключила успешно и без установени усложнения.

От приетата като доказателства медицинска документация се установява, че в следоперативния период на пациентката Д. Д. в „МБАЛ Самоков“ ЕООД е приложен антикоагулант (Fraxiparine 0,4mg), като е проведено и антибиотично лечение с Ceftriaxone до четвърти следоперативен ден, когато поради повишаване на телесната температура допълнително са включени Efloran, Amikacin и Medaxone.

Видно от оперативен протокол №12/27.01.2013 г., че на тази дата в „МБАЛ Самоков“ ЕООД е извършена ревизия на матката на Д. Д. инструментално. Протоколът е подписан от оператора д-р К., като в медицинската интервенция са участвали акушерка А. и анестезиолог д-р Т..

Приет е като доказателство оперативен протокол за ревизия, лавиране и дрениране на матката, извършени от д-р Г. с асистент д-р С. и анестезиолог д-р Т., намиращ се на л. 75 – л. 76 от делото пред окръжен съд. Протокола няма номер, няма дата (не се разчита). Написан е ръчно и нечетливо. Диагноза - хематома субфасциалис абдоминис. „ Описание на ход на операцията - след дезинфекция на коремната стена същата се отвори послойно чрез отделяне на сутурите. Под фасцията се намери хематом,течно съдържимо и съсиреци. Същия се ревизира, лаваж и дренира. Коремната стена се възстанови послойно. Наложил/направи се стерилна превръзка. Времетраене от 11:15 до 12:00ч. Анестезия интратрахеална (обща). Взет материал за

изследване - да. Според епикриза на ответната болница от 31.01.2013 г. /етапна/, подписана от началник АГО д-р С. и лек. лекар д-р К., е извършена инструментална ревизия на матката.

Според оперативен протокол от СБАЛАГ "Майчин дом" за операция на 01.02.2013 г. (л. 102 - л. 103 от делото пред окръжен съд) е установена "матка на срез-наличие на плацентарни части задна маточна стена и множество тромбози". Некроза има на предна маточна стена в областта на разреза. Според епикриза от СБАЛАГ "Майчин дом" /л. 105- л. 106) за тотална лапарохистеректомия, е отбелязано като констатация след консултация на доц. Д.: „Оперативната рана не е ревизирана в Самоков. Поставен е подкожен дренаж, който не се отделя“. Протоколът е подписан от н-к клиника доц. Н. Д. и лекуващ лекар д-р Д.. Хистологичният резултат № 363 от 08.02.2013 г. показва "обилие от червени, смесени и единични септични тромби в разнокалибрени кръвоносни съдове".

В история на заболяването № 5623/24.07.2014г. - 30.07.2014г. от хирургично отделение при „МБАЛ Самоков“ ЕООД на ищцата е поставена диагноза: субилеус адхезива. Статус пост ЛХТ (лапарохистеректомия). В история на заболяването № 7566/15.10.2014г. - 22.10.2014г. от хирургично отделение при „МБАЛ Самоков“ ЕООД на ищцата е поставена диагноза: Статус пост тотална ЛХТ. Стриктурa на уретрата. В история на заболяването № 6822/18.10.2017г. - 23.10.2017г. от хирургично отделение при „МБАЛ Самоков“ ЕООД на ищцата е поставена окончателна диагноза: Субилеус. Друга и неуточнена чревна непроходимост, а придружаващи заболявания: Съст. пост ЛХТ (02.2013г.); Друг вид запушване на червата. Постфлебитен синдром на ляв долен крайник. Състояние след илеофеморална флеботромбоза в ляво. Хидронефроза в дясно. Видно от описаните диагнози, при ищцата е имало периоди на смущения в чревния пасаж. Не се е наложило оперативно лечение, а състоянието е преодоляно само медикаментозно и/или с поставянето на назо-гастрична сонда. Причините могат да се търсят в две посоки, както от сраствания от предходни оперативни намеси, така и провокирани от придружаващи страдания -холелитиаза респ. калкулозен холецистит, бъбречно-каменна болест (микролитиаза) и хидронефроза.

С експертно решение на ТЕЛК №2217/04.11.2014г. на Д. С. Д. са определени 58% трайно намалена работоспособност със срок от 3 години и с диагноза Паралитичен илеус и непроходимост на червата без херния. Общо заболяване: Ст. пост ЛТХ (02.13г.). Хрон. адхезивен субилеус. Постфлебитен синдром на ляв долен крайник. Състояние след илеофеморална флеботромбоза в ляво. Хидронефроза в дясно - умерена степен.

С експертно решение на ТЕЛК №1694/06.11.2017г. на Д. С. Д. са определени 50% трайно намалена работоспособност със срок от 3 години и с диагноза: Паралитичен илеус и непроходимост на червата без херния. Общо заболяване: Хрон. адхезивен субилеус. Ст. пост ЛТХ (02.13г.). Инконтиненция на урината. Постфлебитен синдром на ляв долен крайник. Състояние след

илеофеморална флеботромбоза в ляво. БКБ-микролитиаза. Хидронефроза I ст. вясно.

По делото пред окръжен съд е извършен разпит на свидетелите С. - сестра на ищцата и Д. - съпруг на ищцата.

От свидетелските показания на сестрата на ищцата се установява, че Д. Д. имала нормална бременност и възнамерявала да роди естествено. На 21.01.2013 г. същата се обадила на сестра си, че са изтекли околоплодните води и е постъпила в болницата в гр. Самоков. Първите няколко дни след раждането се чувствала добре, но после започнала да повишава телесна температура, поради което д-р К. извършил кюртаж. Свидетелката заявява: "Знам, че нейният началник ѝ беше направил някаква ревизия, няколко пъти я бяха отваряли и чистили, и ѝ давали антибиотици". С линейка Д. била транспортирана в гр. София, в „Майчин дом“. Била в много тежко състояние, не можела да стои права. Била шокирана, че ѝ предстои отстраняване на матката. В същото време бебето било в Самоковската болница и Д. силно страдала от липсата му. Операцията продължила 4-5 часа и лекарят уведомил близките, че са настъпили увреждания на уретера и бъбрека, поради което е извикан екип от Алекснадровска болница. Около 10 дни след операцията ищцата не можела да се обслужва и имала силни болки в кръста и в областта на катетъра. Последвала операция в „Александровска болница“, която влошила общото ѝ състояние, а междувременно трябвало да изцежда кърмата си за бебето. Силните болки в кръста продължили пет месеца, тя не можела да държи детето си на ръце, дори не можела да се обслужва без помощта на съпруга си. Много често уринирала.

От свидетелските показания на съпруга на ищцата се установява, че бременността ѝ преминала нормално, а самото раждане неочаквано и непланирано станало със „секцио“. В първите три дни след раждането се чувствала добре. Д. нямала оплаквания, но после на четвъртия ден вдигнала температура. Била силно отпаднала и се страхувала за живота си. В болницата в Самоков ѝ бил извършен кюртаж за почистване на операцията. Впоследствие се наложило да бъде транспортирана в гр. София, болница „Майчин дом“. Докторът в „Майчин дом“ казал, че с такава инфекция на 11-тия ден е необичайно, че е оцеляла. Там при операцията била в много тежко състояние. После не можела сама да държи бебето, нито да го къпе. Трудно задържала урина, което продължило до момента на разпита. Ходела по голяма нужда с големи трудности веднъж на няколко дни, което продължило до момента на разпита. Била силно депресирана и потисната от мисълта, че не може да има повече деца. Възстановила се от тежкото състояние година и половина след операцията, а до осмия месец не можела сама да се грижи за детето.

Въззивният съд кредитира показанията на свидетелите в обсъдените части при условията на чл. 172 ГПК, като взема предвид възможната им заинтересованост, доколкото са съответно сестра и съпруг на ищцата.

Същевременно, показанията на свидетелите не си противоречат нито с останалите събрани по делото доказателства, нито едни с други.

От приетата в първоинстанционното производство комплексната съдебно-медицинска експертиза установява (КСМЕ), намираща се на л. 645 – л. 657 от делото пред окръжен съд, се установява, че в хода на раждането, при пълно разкритие, при ищцата е установено ненапредване на раждането и спадане на детските сърдечни тонове. Това е индикация за преминаване към оперативно родоразрешение, тъй като има риск от увреждане или загуба на бебето. При тези индикации Цезаровото сечение е било наложително и животоспасяващо. Ищцата след извършване на Sectio Cesarea по спешност е получила едно от възможните усложнения - инфекция с *Globicatella sanguinis*. Въпреки започнатото антибиотично лечение състоянието на пациентката не се е подобрило и правилно е насочена за лечение в СБАЛАГ „Майчин Дом". *Globicatella sanguinis* е част от нормалната флора на човешкия организъм. Анатомична екологична ниша е долния отдел на чревния тракт. От тук бактерият може да колонизира по съседство влагалището, уретрата, кожата по слабините. *Globicatella sanguinis* рядко предизвиква инфекции - предимно у пациенти с понижена имунна защита и предимно в органи, на които е била извършена някаква оперативна интервенция. Голяма част от щамовете *Globicatella sanguinis* са резистентни към много групи антибиотици, включително животоспасяващите третогенерационни цефалоспорици. Диагностицирането и лечението на инфекцията в МБАЛ Самоков е адекватно. По време на цезаровото сечение е приложена антибиотична профилактика. Поради повишаване на телесната температура на пациентката в следоперативния период, в терапията са включени допълнително антибиотиците Ефлоран, Амикацин и Медаксон с цел да се покрие по-широк спектър от евентуални причинители на инфекцията. По време на инструменталната ревизия на матката е взет материал за микробиологично изследване. Използван е подходящ апарат VITEK 2 за идентификация на причинителя *Globicatella sanguinis*. На пациентката е включен и антибиотик Уназин още преди да е бил готов резултата от микробиологичното изследване, т.е. емпирично. Това е било адекватно, защото от антибиограмата е видно, че уназинът (ампицилин-сулбактам) е един от много малкото антибиотици, на които конкретния щам *Globicatella sanguinis* е бил чувствителен. На 27.01.2013 г. е извършена инструментална ревизия на матката, при която хистологично не са установени задържани плацентарни части. Като допълнителни изследвания са направени микробиологична посевка и КАТ на коремни органи. Извършена е и ревизия на оперативната рана на предна коремна стена, като е поставен субфациален дренаж и отново е взет материал за микробиологично изследване. На 31.01.2013 г. от влагалищен секрет на Д. Д. е изолиран микроорганизъм *Globicatella sanguinis*. Колонизацията е възникнала по съседство от долните отдели на чревния тракт. От влагалището микроорганизмът може да проникне в матката по възходящ път и да предизвика възпаление. Инфекцията няма вътреболничен произход според в.л. Дечева. В СБАЛАГ „Майчин дом" е

установена субинволуция на матката, хематом в пространството между матката и пикочния мехур, некроза в областта на оперативния цикатрикс на матката и възпалителни изменения в областта на разреза на коремната стена. В СБАЛАГ „Майчин Дом“ след обсъждане се е взело решение за отстраняване на матката. По време на операцията за отстраняване на матката е намерен дилатиран уретер без да се установи причината за това. Интраоперационем поради установения „дилатиран уретер“ е проведена консултация с уролог и е взето решение за поставяне на уретерален стент. В оперативния протокол на СБАЛАГ „Майчин Дом“ не е установена механична причина (шевен материал) за дилатацията на уретера. Ако не е била отстранена своевременно матката на ишцата, вероятно щели да настъпят последици, застрашаващи живота ѝ. В СБАЛАГ „Майчин Дом“ е установено, че има хематом между матката и пикочния мехур и при ревизията на оперативното поле са установени възпалителни промени и участъци на некроза в областта на разреза на Матката. Предвид доказаната микробиологично инфекция с *Globicatella sanguinis*, правилно се е пристъпило към отстраняване на матката, тъй като тя е огнището на инфекцията. В медицинската документацията не се откриват сигурни данни за нарушена проводимост на уретера. Във връзка с констатираните състояния на субилеус (смущенията в чревната проходимост) е предприето своевременно консервативно лечение, включващо вливания, спазмолитици, поставяне на назогастрична сонда. Това лечение е дало резултат и пасажа е бил възстановен, респективно болките са отзвучали. При неповлияване на състоянието от така проведеното лечение, може да се стигне до пълна чревна непроходимост - илеус, състояние което налага оперативна интервенция. По отношение на смущията в чревната проходимост, те могат да се дължат на сраствания в резултат на инфекцията, но могат да се дължат и на придружаващите жлъчно-каменна и бъбречно-каменна болести. Постоперативни сраствания не са били визуализирани според документацията по делото, поради което не може да се твърди, че *Globicatella sanguinis* има влияние върху проблемите с непълната чревна непроходимост. Видно от описаните диагнози в история на заболяването № 5623/24.07.2014г. - 30.07.2014г. от хирургично отделение при „МБАЛ Самоков“ ЕООД, история на заболяването № 7566/15.10.2014г. - 22.10.2014г. от хирургично отделение при „МБАЛ Самоков“ ЕООД и история на заболяването № 6822/18.10.2017г. - 23.10.2017г. от хирургично отделение при „МБАЛ Самоков“ ЕООД, при ишцата е имало периоди на смущията в чревния пасаж. Не се е наложило оперативно лечение, а състоянието е преодоляно само медикаментозно и/или с поставянето на назо-гастрична сонда. Причините могат да се търсят в две посоки, както от сраствания от предходни оперативни намеси, така и провокирани от придружаващи страдания - холелитиаза респ. калкулозен холецистит, бъбречно-каменна болест (микролитиаза) и хидронефроза. В решенията на ТЕЛК (№2217/04.11.2014г. и №1694/06.11.2017г.) е посочена диагнозата хроничен адхезивен субилеус. За да се докаже наличието на адхезии (сраствания) в коремната кухина е необходимо те да бъдат

визуализирани или лапароскопски или при „отворен“ корем, а такава не се е наложило и не е предприето при пролежаванията на ишцата в хирургичното отделение на МБАЛ Самоков.

От приетата във въззивното производство комплексната съдебно-медицинска експертиза установява (КСМЕ), намираща се на л. 243 – л. 250 от делото пред САС, както и от изслушването на вещите лица в проведеното на 19.06.2025 г. о. с. з. по въззивното дело, се установява, че в конкретния случай на 21.02.1013 г. не е било възможно нормално раждане, без Цезарово сечение. **Отвореният околоплоден мехур и наличието на разкритие със започнала родова дейност не затрудняват раждането чрез Цезарово сечение, както и не пречи за изваждането на плацентата, но улеснява навлизането на бактерии в раните от операцията.** При постъпване в болничното заведение на пациентката са разяснени от приемащия лекар възможните рискове от усложнения при раждането с цезарово сечение и е подписано от нея писмено информирано съгласие, относно възможните рискове е усложнения при операцията. За да е сигурно, че плацентарните части са отстранени след изваждането на бебето и плацентата се прави инструментална ревизия с марля, а по преценка на опериращия лекар и с голяма кюрета на Бумм. В случая видно от оперативен протокол за Секцио ИЗ 13/513 от 21.01.2013 г. е направена инструментална ревизия с марля, както и в последствие интраоперативно съгласно описаното в оперативния протокол от 27.01.2013 г. Изолираната *Globicatella sanguinis* 10 на 5 степен е от биологичен материал, взет от влагалищен секрет в „МБАЛ Самоков“ ЕООД на 31.01.2013 г. По начало бактерията *Globicatella sanguinis* се развива нормално - сапрофитно в червата на пациента и контаминацията става по съседство, между съседни органи - черва и матка. Наличието на рана или кръвоизлив, улесняват проникнете на тази бактерия в съответния орган и го инфектира. Възможно е тази бактерия *Globicatella sanguinis* да инфектира други органи, за които няма данни за хирургическа намеса - черва, пикочен мехур, уретери, по съседство. Проникването на такава бактерия в матката на пострадалата е профилактирано, като след раждането е проведена антибиотична профилактика, а по - късно е включена тройна антибиотична комбинация, които обаче се оказват недостатъчни. Резултатите от взетата проба за МБИ от установени гнойни инфилтрати под кожата на стария разрез на по предна коремна стена и от взетия инфилтрат за микробиология след отварянето на корема при операцията на 01.02.2013г са взети интраоперативно. Описанието е само на хистологичната част, а микроорганизми тук няма описани, тъй като пациентката е била покрита с три антибиотика. Констатираните при операцията на 01.02.2013 г. на Д. С. Д. в СБАЛАГ „Майчин дом“ ЕАД - гнойни инфилтрати при отваряне на стария разрез на по предната коремна стена под кожата: хематом около 200 мл. и некроза на предна маточна стена в областта на разреза се дължат на развиващия се гнойносептичен възпалителен процес. Подпомогнат от описаните - при матка на срез наличие на **плацентарни части- ципи по задна маточна стена** и множество тромбози, дилатирания

десен уретер, който е отпрепариран до влагалищната стена. Дилатираният уретер се дължи на наличието на инфекция и сраствания около уретера, вследствие на инфекцията и усложнения в следоперативен период. В оперативния протокол е описано, че няма намерен шевен материал, който да е причина за дилатация на уретера. Няма данни за заварен „оперативн травматизъм“ засягащ съседните на матката кухи органи - черва, пикочен мехур, уретери. От прегледа на цялата медицинска документация се установява според вещите лица, че причината за увреждане на уретера на Д. Д. и за проблемите ѝ с чревната проходимост, констатирани след раждането, е развилата се послеродова гнойносептична инфекция. Задържани плацентарни части по задна маточна стена след операцияна „Цезарово сечение“ принципно могат да предизвикват кръвоизливи и възпалителен процес в матката, като често засягат и съседни органи като пикочен мехур, уретери и черва, по съседство. Освен това обаче ако са налице останали плацентарни части, то държи матката отпусната и съответно води до обилен кръвоизлив, каквато симптоматика при ишцата не е наблюдавана. Проверка за останали плацентарни части в матката при приключила операция Цезарово сечение става с ехографско трансабдоминално или транвагинално изследване, а вътреоперативно с просто око се вижда всичко и с марлен кюретаж, който е направен в случая. На 27.01.2013 г. д-р К. е направил инструментална ревизия на матката, при която не е изваден материал. В разглеждания случай и при съпоставка на медицинската документация, съставена от „МБАЛ Самоков“ ЕООД и тази съставена от СБАЛАГ „Майчин дом“ ЕАД вещите лица д. А. Д. (специалист по акушерство и гинекология) и д-р Д. С. (специалист по инфекциозни болести) не намират противоречиви данни за останали плацентарни части в матката след приключила операция Цезарово сечение на Д. Д.. Според вещо лице д. Т. (специалист по урология) в документите на двете лечебни заведения има разминаване в данните за налични плацентарни части в матката, но същото заявява, че нямам необходимата компетенция за преценка достоверността на документите и интерпретацията на хистологичните изследвания, поради което не може да отговоря на въпроса на кои документи трябва да се вярва. Според поясненията, дадени от вещото лице д. Д. в проведеното на 19.06.2025 г. о. с. з. по делото (л. 271 и сл.), в хистологичното изследване са описани плацентарни въси, което значи ципи, а не отделни плацентарни части, което опровергава съдържанието на оперативен протокол от СБАЛАГ „Майчин дом“ за операция на 01.02.2013 г. (л. 102 - л. 103 от делото пред окръжен съд) по отношение на **“матка на срез - наличие на плацентарни части задна маточна стена и множество тромбози“**. Ако действително са били налице останали плацентарни части, то същите е следвало да бъдат извадени, описани като размери в оперативния протокол и отразени в съдържанието на хистологичното изследване. От последното става ясно, че са налице плацентарни въси (околоплодни ципи), а не плацентарни части. След тези разяснения се установява, че няма противоречие в медицинската документация, като в оперативния протокол от

01.02.2013 г. са посочени съмнения за наличие на плацентарни части, каквито обаче не се установяват в действителност. И трите вещи лица са категорични, че установената при ищцата бактериална инфекция няма вътреболничен характер, а е предизвикана от отворения околоплоден мехур и наличието на разкритие със започнала родова дейност, лекувана е правилно с антибиотична терапия, но поради резистентност на организма на пациентката, това не дава необходимия резултат и инфекцията се разраства, което налага отстраняване на матката. Антибиотичната терапия обаче редуцира инфекцията и предотвратява по-нататъшното ѝ разпространение в други органи. Вещите лица обобщено поддържат, че според тях в случая са спазени конкретните правила на медицинските стандарти при лечението на ищцата в „МБАЛ Самоков“ ЕООД.

Настоящият съдебен състав при обсъждане на посочените по-горе комплексни съдебно-медицински експертизи, възприема изцяло направените доказателствени (фактически) изводи, тъй като те са изготвени след преценка на всички събрани по делото доказателства, като са отговорили подробно на всички поставени релевантни въпроси. Ето защо въззивният съд кредитира изцяло обсъдените експертизи, които са напълно достатъчни, пълни и категорични.

При така изяснената фактическа обстановка се установява от правна страна следното:

Въззивният съд констатира, че първоинстанционният съд е дал правилна правна квалификация на предявените обективно и субективно съединени искове и че правилно е разпределена доказателствената тежест относно елементите от фактическия състав съответно на иска по чл. 49 ЗЗД срещу лечебното заведение и този по чл. 45 ЗЗД срещу д-р К..

Съгласно практика на ВКС, отразена например в решение № 77 от 30.05.2017 г. по гр. д. № 2956/2016 г., IV г. о., решение № 273 от 17.11.2017 г. по гр. д. № 4347/2016 г., IV г. о. и др., произнасяйки се по иск с правно основание чл. 49 ЗЗД за вреди, настъпили при и по повод оказана медицинска помощ в лечебно заведение, съдът следва да обсъди всички доказателства за наличието на вреди за пострадалия, явяващи се в причИ. връзка с допуснати противоправни действия или бездействия от извършителите на работата. В тази насока следва да съобразява, че медицинската помощ е правнорегламентирана дейност - чл. 80 ЗЗ, чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ. Поради това, когато съдът се произнася по въпроса осъществен ли е деликт при изпълнение на медицинска дейност, той следва да обсъди не само доказателствата за фактите какви действия са били предприети или не са били извършени от медицинските специалисти, но и доколко те са отговаряли на дължимото съобразно утвърдените медицински изисквания. Следва да посочи в какво се изразява нарушението на утвърдените медицински стандарти и правилата за добрите медицински практики, съответно причИ. връзка между тях и настъпилите, доказани по безсъмнен начин. В правната теория и съдебната

практика се приема, че причинната връзка е зависимост, при която деянието е предпоставка за настъпването на вредата, а тя е следствие на конкретното действие или бездействие на делинквента. Възможно е деянието да не е единствената причина за резултата, т. е. вредата да е предпоставена от съвкупното въздействие на множество явления/събития, едно от които е соченото в процеса за вредоносно такова, но това не изключва отговорността за деликт, а само определя нейния обем. В подобни случаи причинният процес не може да се изследва само с оглед на последния елемент в каузалната верига, а следва да се преценява възможността, която комплексно създават всички условия, и връзката им с настъпването на вредата. В този смисъл е практиката на ВКС (напр. решение № 9/02.02.2018 г. по гр. д. № 1144/2017 г., III г. о., решение № 60289/04.07.2022 г. по гр. д. № 131/2021 г., III г. о. и др.), която напълно се споделя от настоящия съдебен състав.

Основният спор по делото, касае въпросът дали процесното поведение (лечение) е противоправно, разглеждано в светлината на медицинския деликт. В тази насока, когато съдът се произнася по въпроса осъществен ли е деликт при изпълнение на медицинска дейност, той следва да анализира не само доказателствата за фактите - какви действия са били предприети или не са били извършени от медицинските специалисти, но и доколко те са отговаряли на дължимото съобразно утвърдените медицински изисквания. Поради това следва конкретно да бъде посочено, ако се установи, в какво се изразява нарушението на утвърдените медицински стандарти и правилата за добрите медицински практики. Освен това следва да се установи налице ли е причинна връзка между него и увреждането на пациента, при съобразяване на основния принцип за качествена медицинска помощ.

В разглеждания случай, след прецизен анализ на събраните доказателства, въззивният съд кредитира изцяло изводите на приетите в първоинстанционното и настоящото производство съдебно - медицински експертизи, която са оспорени от ищцата - въззивница. Оспорването според съда е неоснователно, доколкото експертните изводи са ясни и обосновани. Същите са подробно мотивирани, не само в съдържанието на експертните заключения, но и при изслушване на вещите лица в откритите съдебно заседание. Възприемайки изводите на всички съдебно - медицински експертизи, въззивният съд приема, че обективно не е установено твърдяното от ищцата неправомерно поведение на ответника д-р К. или на друго лице от медицинския персонал на „МБАЛ Самоков“ ЕООД, изразяващо се в проявена след раждането лекарска небрежност при поставяне диагноза и предприемане на лечението на ищцата. Напротив, установява се, че проведеното лечение на пациентката в „МБАЛ Самоков“ ЕООД е било съобразено с установения медицински стандарт и с добрата медицинска практика. В тази връзка се доказва, че претърпените от ищцата увреждания се дължат на бактериална инфекция, предизвикана при раждането от отворения околоплоден мехур и наличието на разкритие със започнала родова дейност, а не от поведение (действие или бездействие) на лекуващите лекари и медицинския персонал.

Недоказани са съмненията за останали неизвадени при раждането плацентарни части, които евентуално да са предизвикали влошеното състояние на пациентката. Приетата във въззивното производство КСМЕ и дадените обяснения от вещи лица при изслушването им от съда по категоричен начин опровергават посочените съмнения. От друга страна се установява, че предприятията в „МБАЛ Самоков“ ЕООД антибиотична терапия срещу инфекцията е била навременна и съобразена със състоянието на пациентката, като същата се е указала не достатъчно ефективна, поради резистентност на нейния организъм към видовете антибиотици, с които е лекувана. Може да се заключи, че в случая избраните методи за лечение са били правилни и адекватно приложени, обоснована е приложената лекарствена терапия, налице е било адекватно наблюдение и своевременност при привеждането на пациентката в друго по-специализирано лечебно заведение - СБАЛАГ „Майчин дом“. Причината за отстраняване на матката на Д. Д., увреждането на уретера ѝ и за проблемите ѝ с чревната проходимост, е развилата се послеродова гнойносептична инфекция. Тази инфекция не в резултат обаче от неадекватно и несвоевременно лечение, проведено от медицинския персонал на „МБАЛ Самоков“ ЕООД и е довела до увреждания на органи на ищцата, въпреки предприетото антибиотично лечение, което е в съответствие с изискванията на съвременната медицина. С оглед на изложеното необосновано първоинстанционният съд е заключил, че попадането на бактерии в оперираната матка е в резултат на недостаъчна дезинфекция при оперативната интервенция. Действително при операцията „Цезарово сечение“ матката е била инфектирана с бактерия, причинила възпаление, включително некроза на матката, но инфектирането не се дължи на действия или бездействия на опериращия екип, включително свързани с дезинфекция, а на отворения преди операцията околоплоден мехур и наличието на разкритие със започнала родова дейност. Във въззивното производство се изясни напълно, че оплакванията срещу д-р К. не касаят проследяването на бременността на ищцата и не са свързани с нейното решение за естествено раждане.

Поради липсата в разглеждания случай на доказано противоправно действие или бездействие от страна на лице, на което ответната болницата е възложила някаква работа, осъществено при или по повод на тази работа, е безпредметно да бъдат обсъждани останалите предпоставки за уважаване на предявените искове. Все пак следва да се посочи, че действително се установяват неимуществени вреди, претърпени от ищцата – болки и страдания, свързани с отстраняване на матката на ищцата, увреждането на уретера ѝ, проблеми с чревната ѝ проходимост, но тези увреждания не са причинени от поведение на медицинския персонал на „МБАЛ Самоков“ ЕООД. Колкото до размера на присъденото от първата инстанция обезщетение, същият е съответен да обезщети конкретните претърпени от ищцата конкретни болки и страдания, и е съобразен с принципа на чл. 52 ЗЗД, но е недължим поради липсата на осъществен от деликт от страна на д-р К..

Въпреки несъвпадане на изводите на въззивния и на първоинстанционния съд относно наличието на елементите от фактическия състав на иска по чл. 49 ЗЗД срещу „МБАЛ Самоков“ ЕООД, следва да се изтъкне, че решението на окръжния съд е влязло в законна сила, в частта, с която този ответник е осъден да заплати на ищцата сумата от 30 000 лева като обезщетение на претърпени неимуществени вреди. Поради това тази част не е предмет на настоящото въззивно производство и не може да бъде преразглеждана от настоящия съдебен състав.

При така приетите за изяснени правнорелевантни обстоятелства и изложените правни доводи настоящата съдебна инстанция достига до категоричния правен извод, че предявеният иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД срещу ответника Д. Н. К. е изцяло неоснователен. Тъй като правният извод, до който настоящата съдебна инстанция достига, не съвпада с крайните правни съждения на първоинстанционния съд, неговата въззивна жалба се явява основателна, съответно неоснователна е въззивната жалба на ищцата, с която се обжалва отхвърлителната част на първоинстанционното решение за осъждането на ответниците да й заплатят суми над 30 000 лева до 70 000 лева за обезщетение.

За по-голяма яснота следва да бъде посочено, че част от оплакванията на въззивницата Д. относно момента, от който следва да й бъде присъдена законна лихва върху размера на претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди, се дължи на възможна допусната от първата инстанция очевидна фактическа грешка в диспозитива. При всички положения претенция за присъждане на законна лихва е акцесорна и зависи от основателността на предявения иск. В тази насока, след като предявеният иск на основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД срещу ответника Д. Н. К. ще бъде отхвърлен изцяло, това води до отхвърлянето и на претенцията за присъждане на законна лихва срещу него.

По въззивната жалба на Д. С. Д. срещу решение № 260004 от 16.02.2024 г.:

Правилно първата инстанция с решението № 260004 от 16.02.2024 г. е оставила без уважение молбата на Д. С. Д. за допускане на основание чл. 247 ГПК, на поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 260014 от 08.12. 2023 г., с изписване на трите имена и ЕГН на адвоката, в чиято полза е присъдено адвокатско възнаграждение. В разглеждания случай е достатъчно ясно от тази част от диспозитива в полза на кой точно адвокат на основание чл. 38, ал. 2 ЗА е присъдено възнаграждение и липсва основание за приложение на чл. 247 ГПК. Основателно е оставена без уважение от окръжния съд и молбата на Д. за намаляване на присъдени в първоинстанционното производство разноски в полза на „МБАЛ Самоков“ ЕООД и в размер на 3 337,50 лева. По първоинстанционното производство е било доказано, че този ответник е извършил съдебни разноски общо в размер на 4263.50 лв., от които 4000 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение и

сумите 300 лв. и 150 лв. за възнаграждения на вещи лица, при което пропорционално на отхвърлената част на иска ищцата са присъдени съответно 3337.50 лв. разноски по делото. Неоснователно е възражението на основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на размера на заплатеното от „МБАЛ Самоков“ ЕООД адвокатско възнаграждение, предвид фактическата и правна сложност на делото и многобройните проведени пред първата инстанция съдебни заседания. Правилно първата инстанция на основание чл. 248 ГПК на пълномощника на ищцата - адв. И. И. - С. е присъдено допълнително адвокатско възнаграждение в размер на 2 600 лева, което ответникът „МБАЛ Самоков“ ЕООД следва да заплати. По-висок размер от общо присъдения размер на адвокатско възнаграждение в полза на адв. И. И. – С. (5650 лв.) пред първата инстанция не се дължи, а оплаквания в подкрепа на определяне на по-висок размер са несъстоятелни. Изходът на настоящото въззивно производство – отхвърлянето изцяло на предявения иск срещу Д. Н. К. и отмяната на първоинстанционното решение в тази част, води до отмяна на присъдените в негова полза, респективно тежест разноски пред първата инстанция. Поради тази причина жалбата срещу решение № 260004 от 16.02.2024 г., касаещо съдебни разноски относно ответника Д. Н. К., се явява безпредметна и следва да бъде оставане без разглеждане.

По разноските:

С оглед изхода на правния спор пред въззивната инстанция на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 273 ГПК в полза на въззивника Д. Н. К. се дължат сторените във въззивното производство разноски, а също така на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сторените такива в първоинстанционното производство. По делото пред окръжен съд същият е сторил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 7200 лева и 150 лева за депозит за експертиза. По делото пред апелативен съд се претендират разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 12 000 лева, 600 лева – заплатена държавна такса и 1915 лева – внесен депозит за експертиза. Въззивният съд намира, че възражението за прекомерност на размера на заплатено от Д. Н. К. в първоинстанционното и въззивното производство адвокатско възнаграждение съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК е частично основателно. Въззивният съд, позовавайки се на разрешенията, дадени с Решението по дело С-438/22 от 25.01.2024 г., определя дължимите разноски за адвокатско възнаграждение за указаната правна защита на Д. Н. К. за първата и въззивната инстанция в размер на по 5000 лева. Тези определени размери съдът намира за справедливи, съответни за осъществената от адвоката конкретна правна защита и фактическата, и правна сложност на съдебното производство.

С оглед изхода на правния спор пред въззивната инстанция на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, във вр. с чл. 273 ГПК в полза на въззиваемия „МБАЛ Самоков“ ЕООД се дължат сторените във въззивното производство разноски от страна на въззивницата Д. С. Д.. В представения от въззиваемия списък по реда на чл. 80 ГПК, обаче са включени разноски, за които Д. Д. не

отговаря – 600 лева за заплатена държавна такса и 15 лева за заплатена държавна такса по ч. в. гр. д. №1759/2024 г. по описа на САС. За връщането с влязло в сила разпореждане на подадената от „МБАЛ Самоков“ ЕООД въззивна жалба, отговорност носят самият „МБАЛ Самоков“ ЕООД и неговият процесуален представител, а не насрещната страна - Д. С. Д.. По делото пред апелативен съд основателно се претендират разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 9450 лева и 1915 – внесен депозит за експертиза. Въззивният съд намира, че възражението за прекомерност на размера на заплатено от „МБАЛ Самоков“ ЕООД във въззивното производство адвокатско възнаграждение съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК е частично основателно. Въззивният съд, позовавайки се на разрешенията, дадени с Решението по дело С-438/22 от 25.01.2024 г., определя дължимите разноски за адвокатско възнаграждение за указаната правна защита на „МБАЛ Самоков“ ЕООД пред въззивната инстанция в размер на 4000 лева. Този определен размери съдът намира за справедлив, съответен за осъществената от адвокатската конкретна правна защита и фактическата, и правна сложност на съдебното производство. В тази насока следва да се отчете например, че процесуалният представител на „МБАЛ Самоков“ ЕООД е пропуснал да се възползва от предвидената в чл. 265, ал. 1 ГПК възможност.

Воден от изложеното, Апелативен съд – София

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по въззивна жалба на Д. Н. К. решение № 260014 от 08.12.2023 г., постановено по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд - София, в частта, с която е осъден Д. Н. К., с ЕГН:*****, да заплати на Д. С. Д., с ЕГН:*****, сумата от 30 000 лева на основание чл. 45 вр. с чл. 52 ЗЗД, представляваща обезщетение за неимуществени вреди — отстраняване на матката, болки, дискомфорт и емоционални страдания, причинени поради лекарска небрежност при извършване на „Цезарово сечение“ на 21.01.2013г., ведно със законната лихва върху сумата на основание чл. 86 ЗЗД, считано от 21.01.2013 г. до 21.01.2016 г., както и в частта на съдебните разноски дължими от Д. Н. К. и тези присъдени в негова полза, като вместо него постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. С. Д., с ЕГН:*****, срещу Д. Н. К., с ЕГН:*****, иск с правно основание чл. 45, ал. 1 вр. с чл. 52 ЗЗД за осъждането на ответника да заплати на ищцата сумата от 30 000 лева на основание чл. 45 вр. с чл. 52 ЗЗД, представляваща обезщетение за неимуществени вреди — отстраняване на матката, болки, дискомфорт и емоционални страдания, причинени поради лекарска небрежност при извършване на „Цезарово сечение“ на 21.01.2013г., ведно със законната лихва върху сумата на основание чл. 86 ЗЗД, считано от 21.01.2013 г.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260014 от 08.12.2023 г., постановено по

гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд – София, в обжалваната част от Д. С. Д., с ЕГН:*****, с която са отхвърлени предявените осъдителни искове за солидарното осъждане на „МБАЛ Самоков“ ЕООД, с ЕИК:000770086 и Д. Н. К., с ЕГН:*****, да заплатят на Д. С. Д., с ЕГН:*****, сумата над 30 000 лева до 70 000 лева на основание чл. 45 и чл. 49 вр. с чл. 52 ЗЗД, представляваща обезщетение за неимуществени вреди — отстраняване на матката, болки, дискомфорт и емоционални страдания, причинени поради лекарска небрежност при извършване на „Цезарово сечение“ на 21.01.2013г., ведно със законната лихва върху сумата на основание чл. 86 ЗЗД, считано от 21.01.2013 г.

Решение № 260014 от 08.12.2023 г., постановено по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд – София в частта, с която „МБАЛ Самоков“ ЕООД, с ЕИК:000770086, е осъдена да заплати на Д. С. Д., с ЕГН:*****, сумата от 30 000 лева на основание чл. 49 вр. с чл. 52 ЗЗД, представляваща обезщетение за неимуществени вреди — отстраняване на матката, болки, дискомфорт и емоционални страдания, причинени поради лекарска небрежност при извършване на „Цезарово сечение“ на 21.01.2013г., ведно със законната лихва върху сумата на основание чл. 86 ЗЗД, считано от 21.01.2013 г. до 21.01.2016 г., е влязло в законна сила.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивната жалба на Д. С. Д. срещу частта от решението № 260004 от 16.02.2024 г., постановено по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд - София, с която е оставена без уважение молбата на Д. С. Д. на основание чл. 248 ГПК за изменение на решение № 260014 от 08. 12. 2023 г. в частта, с която на ответника Д. Н. К. са присъдени разноси за производството в размер на 4 263,50 лева и съответно с която на основание чл. 248 ГПК Д. Н. К. е осъден да заплати на адв. И. И. - С. от САК, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв., допълнително адвокатско възнаграждение в размер на 2 600 лева.

ПОТВЪРЖДАВА в останалата обжалвана от Д. С. Д. част решението № 260004 от 16.02.2024 г., постановено по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд - София, с която е оставена без уважение молбата на Д. С. Д. за допускане на основание чл. 247 ГПК, на поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение № 260014 от 08.12. 2023 г., с изписване на трите имена и ЕГН на адвоката, в чиято полза е присъдено адвокатско възнаграждение; оставена без уважение молбата на Д. С. Д. на основание чл. 248 ГПК за изменение на решение № 260014 от 08. 12. 2023 г. в частта, с която на ответника „МБАЛ Самоков“ ЕООД са присъдени разноси за производството в размер на 3 337,50 лева; допълнено на основание чл. 248 ГПК решение № 260014 от 08.12.2023 г. в частта, с която на пълномощника на ищцата - адв. И. И. - С. е присъдено адвокатско възнаграждение, като е осъден „МБАЛ - Самоков“ ЕООД да заплати на адв. И. И. - С. от САК, с личен номер при ВАС 1700555210, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв., допълнително адвокатско възнаграждение в размер на 2 600 лева.

ОСЪЖДА на основание и чл. 78, ал. 3 ГПК Д. С. Д., с ЕГН:*****, да заплати на Д. Н. К., с ЕГН:*****, сумата от общо 5150 лева, представляваща сторени разноси по гр. д. № 38/2018 г. по описа на Окръжен съд – София, а на основание чл. 78, ал. 1 ГПК вр. с чл. 273 ГПК Д. С. Д., с ЕГН:*****, да заплати на Д. Н. К., с ЕГН:*****, сумата от общо 7515 лева, представляваща сторени разноси по в. гр. д. № 2687/2024 г. по описа на Софийски апелативен съд.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК вр. с чл. 273 ГПК Д. С. Д., с ЕГН:*****, да заплати на „МБАЛ Самоков“ ЕООД, с ЕИК:000770086, сумата от общо 5915 лева, сторени разноси във въззивното производство по в. гр. д. № 2687/2024 г. по описа на Софийски апелативен съд за заплатено адвокатско възнаграждение и внесен депозит за експертиза.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд по правилата на чл. 280 ГПК в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____